

ค่ำนที่สุด

บันทึกข้อความ

ที่นับริการประชาชนกราบไป

เลขที่ 1073

วันที่ 14 ต. ย. 2554

เวลา 15.30 น.

เข้ามารับเอกสาร

ออก ๑๔ ต. ย. ๒๕๕๔

เวลา 16.30 น.

ส่วนราชการ กรมป่าไม้ สำนักกฎหมาย โทร. ๐-๒๖๑๑-๔๙๗๗-๓ ต่อ ๕๑๑๑, ๕๙๖๓

ที่ ทส ๑๖๐.๒/ก. ๑๘๔๑๐ วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขอหารือข้อกฎหมายพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕

เรียน รองอธิบดีกรมป่าไม้ทุกท่าน

ผู้ตรวจราชการกรมป่าไม้ทุกท่าน

ผู้อำนวยการสำนักทุกสำนัก

ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑-๑๓

ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้สาขาทุกสาขา

ผู้อำนวยการสำนักงานความหลากหลายทางชีวภาพด้านป่าไม้

ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร

หัวหน้ากลุ่มตรวจสอบภายใน

กรมป่าไม้ ขอส่งสำเนาหนังสือกรมป่าไม้ ที่ ทส ๑๖๐.๒/๑๗๕๐๙ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๔ เรื่อง ขอหารือข้อกฎหมายพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕ และสำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ค่ำนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๑๐๑ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ พร้อมบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง คุณสมบัติของผู้รับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ ตามมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาเพื่อทราบและใช้เป็นข้อมูลประกอบการปฏิบัติงาน ต่อไป

(นายสุวิทย์ รัตนวนิช)

อธิบดีกรมป่าไม้

ส่ง ส่วนอำนวยการ

ท่าน
๑๗/๙/๕๗

(นางสาวสมจิตร์ หวังศิลป์)
ผู้อำนวยการส่วนอำนวยการ

อุบลราชธานี
๑๖๘๖๘

๙๙๐๖

ส่ง ฝ่ายบริหารทั่วไป

ททํา
๑๔.๗.๕๔
๑๔.๗.๕๔

(นางสาวอมรรัตน์ ศรีนิตพันธุ์)
นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ

รักษาราชการแทนหัวหน้าศูนย์บริการประชาชนกรุงเทพฯ

กรุง
เทพ
ฯ
๑๗.๙.๕๔

(นางสาวกรรณิศา แซ่ลิสกี้)
ผู้อำนวยการส่วนอำนวยการ

กรุง

เทพ

๑๔/๙/๕๔

ด่วนที่สุด

ที่ ทส ๑๖๑๐.๒ / ก. 18409

กรมป่าไม้

๖๙ ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร
กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐

๙ กันยายน ๒๕๔๔

เรื่อง ขอหารือข้อกฎหมายพระราชบัญญัติเลื่อยเชยันต์ พ.ศ. ๒๕๔๔

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด (ยกเว้นจังหวัดกรุงเทพมหานคร)

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๑๐๑
ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๔ พร้อมด้วยบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง คุณสมบัติของผู้รับใบอนุญาตมี เลื่อยเชยันต์ ตามมาตรา ๕ วรรคสอง
แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยเชยันต์ พ.ศ. ๒๕๔๔

ด้วยกรมป่าไม้ได้ขอความเห็นต่อกคณะกรรมการกฤษฎีกานะในประเด็นข้อกฎหมายตาม
พระราชบัญญัติเลื่อยเชยันต์ พ.ศ. ๒๕๔๔ เกี่ยวกับกรณีการออกใบอนุญาตให้มีเลื่อยเชยันต์ (ลช.๓)
แก่ผู้ประกอบกิจการค้าเครื่องมือ เครื่องจักรกล หรือวัสดุก่อสร้าง หรือผู้ประกอบกิจการใดๆ ที่ได้
นำเข้าเลื่อยเชยันต์มาวางจำหน่ายเป็นลินค้ารวมอยู่ด้วยว่าผู้ประกอบการในลักษณะดังกล่าวนี้ ถือเป็น
บุคคลตามความในมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยเชยันต์ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งนายทะเบียน
เลื่อยเชยันต์จะสามารถออกใบอนุญาตฯ ให้ได้หรือไม่

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้แจ้งความเห็นให้กรมป่าไม้ทราบแล้ว กรมป่าไม้
จึงขอส่งสำเนาสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๑๐๑ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม
๒๕๔๔ พร้อมด้วยบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง คุณสมบัติของผู้รับใบอนุญาตมี
เลื่อยเชยันต์ ตามมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยเชยันต์ พ.ศ. ๒๕๔๔ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย
มาเพื่อโปรดทราบและใช้เป็นแนวทางประกอบการพิจารณาของนายทะเบียนเลื่อยเชยันต์ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา

สำเนาถูกต้อง

(นายประวิทย์ ชะรอยรัตน์)

ผู้อำนวยการ

สำนักกฎหมาย

โทร. ๐-๒๕๑๐-๔๔๗๙-๓ ต่อ ๕๙๑๑, ๕๙๑๓

โทรสาร. ๐-๒๕๑๗/๙-๙๔๐๙

www.forest.go.th

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุวิทย์ รัตนมณี)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ

สำเนา

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๙๐๑/ ๑๗๖

สำเนา

สำเนาถูกกฎหมาย
3362

๒๔ ก.พ. ๒๕๕๔

เวลา.....

กรมป่าไม้
29205

รับที่.....
วันที่ ๒ ก.พ. ๒๕๕๔

เวลา.....

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร

กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๗ สิงหาคม ๒๕๕๔

สำเนาถูกกฎหมาย
และนิติกรรมสัญญา

รับที่ ๓๗

วันที่ ๒๔ ก.พ. ๒๕๕๔

เวลา..... ๑๖.๒๐๙.

เรื่อง ขอหารือข้อกฎหมายพระราชบัญญัติเลื่อยโซ่ยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

๒๔๐๐๓ ๒๐๙ ๘๗

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑.๖/ป ๗๖๙

ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซ่ยนต์ตามมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซ่ยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ขอให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมป่าไม้) แต่งตั้งผู้แทนไปเป็นเจ้าหน้าที่จริง นั้น

ตามที่กรมป่าไม้ได้ขอหารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซ่ยนต์ตามมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซ่ยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ขอให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมป่าไม้) แต่งตั้งผู้แทนไปเป็นเจ้าหน้าที่จริง นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว และมีความเห็นป्रากฏาตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้ อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกานำเสนอให้แต่งตั้งผู้แทนไปเป็นเจ้าหน้าที่จริง นั้น เพื่อทราบตามระเบียบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

๗ ก.พ. /๙๗

นส

(นายสุขุม มิตรตั้งสา)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง
๒๖ ก.พ. ๕๔

* ก.พ. /๙๗ ๑๙๙

ขอแสดงความนับถือ

○ ๘

(นายอัชพร จาเร็จินดา)
เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำเนาถูกกฎหมายและนิติกรรมสัญญา

๗ ก.พ. /๙๗

๘ ๓ ๙๕๔

(นายสุวัฒน์ ควรชน)

ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

สำเนาถูกต้อง

นายประวิทย์ ชะนอลอห์อุ่นย์

นิติกรชำนาญการ

๙ ก.พ. ๒๕๕๔ สำเนาถูกกฎหมายและนิติกรรมสัญญา

(นายประวิทย์ ชะนอลอห์อุ่นย์)

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลือยโซ่ยนต์ตามมาตรา ๕ วรรคสอง
แห่งพระราชบัญญัติเลือยโซ่ยนต์ พ.ศ. ๒๕๕๔

กรมป่าไม้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๖๑๐.๒/๑๒๑๖๙ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ด้วยปัจจุบันได้มีผู้ประกอบอาชีพค้าขายเครื่องจักรกลหรือวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในทางการเกษตรหรือการก่อสร้างประสงค์จะนำเลือยโซ่ยนต์ซึ่งเป็นเครื่องมือสำหรับใช้ตัดหรือแปรรูปไม้มาจำหน่ายเป็นสินค้า แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติเลือยโซ่ยนต์ พ.ศ. ๒๕๕๔ กำหนดว่าผู้มีเลือยโซ่ยนต์ไว้ในครอบครองจะต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนเลือยโซ่ยนต์ มีฉะนั้นจะมีความผิดตามกฎหมาย จึงเป็นเหตุให้บุคคลที่ต้องการจะมีเลือยโซ่ยนต์ไว้เพื่อการค้าจำเป็นต้องได้รับอนุญาตให้มีเลือยโซ่ยนต์ด้วย แต่เมื่อพิจารณาบทบัญญัติ มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเลือยโซ่ยนต์ฯ อันเป็นมาตราสำคัญที่กำหนดคุณสมบัติและลักษณะ ต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลือยโซ่ยนต์ เห็นว่า บทบัญญัตินี้ในวรรคสองของมาตรานี้ได้กำหนดคุณสมบัติบางประการของผู้ที่จะขอรับใบอนุญาตมีเลือยโซ่ยนต์ไว้ว่า จะต้องประกอบอาชีพ หรือประกอบกิจการที่ต้องใช้เลือยโซ่ยนต์และต้องไม่เคยต้องโทษสำหรับความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ กฎหมายว่าด้วยปางสวนแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ หรือกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า มาก่อน โดยกรณีคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต มีเลือยโซ่ยนต์ที่จะต้องประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการที่ต้องใช้เลือยโซ่ยนต์ กรมป่าไม้มีความเห็น แตกต่างเป็นสองแนวทางเกี่ยวกับการพิจารณาออกใบอนุญาตให้มีเลือยโซ่ยนต์แก่ผู้ประกอบอาชีพ หรือประกอบกิจการค้าขาย ดังนี้

ฝ่ายที่หนึ่ง เห็นว่า การยื่นคำขอรับใบอนุญาตมีเลือยโซ่ยนต์ของผู้ประกอบอาชีพ หรือประกอบกิจการค้าขายเครื่องจักรกลหรือวัสดุอุปกรณ์ทางการเกษตรเพื่อการค้าหรือจำหน่าย ในสถานที่ใดสถานที่หนึ่งที่ระบุไว้ เป็นสิทธิของผู้ยื่นคำขอที่จะกระทำได้โดยชอบด้วยกฎหมาย เพราะกฎหมายใช้ถ้อยคำว่า “ขออนุญาตมีเลือยโซ่ยนต์และการออกใบอนุญาตให้มีเลือยโซ่ยนต์” ซึ่งตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติเลือยโซ่ยนต์ฯ ได้กำหนดว่าการมีเลือยโซ่ยนต์หมายถึง มีกรรมสิทธิ์หรือมีไว้ในครอบครอง มิใช่การมีไว้เพื่อใช้แต่เพียงประการเดียว และเมื่อพิจารณา หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการออกใบอนุญาตให้มีเลือยโซ่ยนต์ตามมาตรา ๕ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติ เลือยโซ่ยนต์ฯ ที่กำหนดให้ระบุพื้นที่ที่อนุญาตให้มีหรือใช้เลือยโซ่ยนต์ เห็นว่า การมีเลือยโซ่ยนต์ น่าจะมีวัตถุประสงค์สองประการ คือ มีไว้ในครอบครองและมีไว้เพื่อใช้ ส่วนการพิจารณา ของนายทะเบียนเลือยโซ่ยนต์ว่าจะอนุญาตหรือไม่ อย่างไร ก็ต้องพิจารณาจากคุณสมบัติและลักษณะ

ต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซ่ยนต์ฯ ที่บัญญัติว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซ่ยนต์ต้องประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการที่ต้องใช้เลื่อยโซ่ยนต์เป็นหลัก ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ว่าตุ่นประสงค์ของผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซ่ยนต์ไว้ในครอบครองเพื่อการค้า หรือจำหน่ายแล้ว ถือว่าผู้ขอรับใบอนุญาตมีคุณสมบัติที่จะขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซ่ยนต์ ไว้ในครอบครองเพื่อการค้าหรือจำหน่ายได้ เพราะบุคคลดังกล่าวประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการ ค้าขายเครื่องจักรกลหรือวัสดุอุปกรณ์ทางการเกษตร

ฝ่ายที่สอง เห็นว่า โดยเจตนามณ์ของพระราชบัญญัติเลื่อยโซ่ยนต์ฯ ข้อความว่า “ผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซ่ยนต์ต้องประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการที่ต้องใช้เลื่อยโซ่ยนต์” น่าจะหมายถึงผู้ประกอบอาชีพหรือกิจการที่จำเป็นจะต้องใช้เลื่อยโซ่ยนต์ตามลักษณะการใช้งาน ของเครื่องจักรกลชนิดนี้โดยตรง เช่น ผู้ประกอบอาชีพรับจ้างตัดไม้ ผู้ทำสวนปา ช่างแกะสลักไม้ เจ้าของโรงงานแปรรูปไม้ ฯลฯ โดยไม่น่าจะหมายความรวมถึงผู้ที่มีเลื่อยโซ่ยนต์ไว้ในครอบครอง เพื่อการค้าหรือการอื่นใด โดยมิได้นำเอาเลื่อยโซ่ยนต์ไปใช้งานตามความเป็นจริง เพราะผู้ประกอบอาชีพค้าเครื่องจักรกลหรือวัสดุอุปกรณ์ทางการเกษตรนั้นมิได้ใช้เลื่อยโซ่ยนต์เป็นเครื่องมือ ในการประกอบกิจการ หากแต่เป็นการใช้เพื่อจำหน่ายเป็นสินค้าเท่านั้น ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้เลื่อยโซ่ยนต์ ซึ่งเป็นอุปกรณ์ในการตัดไม้ที่มีประสิทธิภาพสูงแพร่หลายในห้องตลาดมากจนเกินความจำเป็น นอกเหนือนี้ หากตีความว่าผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซ่ยนต์ต้องประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการ ที่ต้องใช้เลื่อยโซ่ยนต์ตามมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซ่ยนต์ฯ ให้รวมถึงผู้ประกอบอาชีพค้าเลื่อยโซ่ยนต์หรืออุปกรณ์เครื่องจักรกลต่าง ๆ โดยท้าไปด้วย ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเลื่อยโซ่ยนต์ เพื่อการจำหน่ายก็ย่อมจะสามารถขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซ่ยนต์ได้ด้วย ซึ่งไม่สอดคล้องกับ เจตนามณ์ของกฎหมายนี้ที่ไม่ต้องการให้ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเลื่อยโซ่ยนต์เพื่อการจำหน่าย นำเลื่อยโซ่ยนต์นั้นออกมายังงาน เพื่อการประกอบใบอนุญาตให้มีเลื่อยโซ่ยนต์เป็นการอนุญาตให้ บุคคลสามารถมีเลื่อยโซ่ยนต์ไว้ในครอบครองเพื่อใช้งานได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น การออกใบอนุญาตให้มีเลื่อยโซ่ยนต์แก่ผู้ประกอบการค้าจึงไม่น่าจะกระทำได้

จากความเห็นทั้งสองแนวทางข้างต้นที่ยังหาข้อยุติไม่ได้ ประกอบกับเหตุที่ พระราชบัญญัติเลื่อยโซ่ยนต์ฯ ก็มิได้กำหนดบทนิยมรวมทั้งความหมายของคำว่า “ประกอบอาชีพ หรือประกอบกิจการที่ต้องใช้เลื่อยโซ่ยนต์” ไว้ว่า หมายถึงบุคคลใดหรือผู้ประกอบการงานในลักษณะใด กรรมป้าไม้ในฐานะหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการอนุมัติ อนุญาต และดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัติเลื่อยโซ่ยนต์ฯ จึงหารือคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า บทบัญญัติในมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซ่ยนต์ฯ ที่บัญญัติว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซ่ยนต์ต้องประกอบอาชีพ หรือประกอบกิจการที่ต้องใช้เลื่อยโซ่ยนต์ มีความหมายประการใด และหมายความรวมถึงผู้ประกอบอาชีพค้าขายซึ่งได้นำเลื่อยโซ่ยนต์มาจำหน่ายเป็นสินค้าด้วยหรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อนำความเห็นไปใช้ เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมป้าไม้
โดยมีผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สำนักงานปลัดกระทรวง และกรมป้าไม้)
เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า พระราชบัญญัติเลื่อยโซ่ยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕
มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมการมีเลื่อยโซ่ยนต์ไว้ในครอบครองและการนำเลื่อยโซ่ยนต์เข้ามา

ในราชอาณาจักร เนื่องจากการป้องกันและปราบปรามการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าไม้อาจประสบผลสำเร็จได้ตามเป้าหมาย สาเหตุหนึ่งมาจากการใช้เลือยโซ่ยนต์ซึ่งเป็นอุปกรณ์ในการตัดไม้และแปรรูปไม้ที่มีประสิทธิภาพสูงอย่างแพร่หลาย จึงสมควรควบคุมการมีไว้ในครอบครอง และการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งเลือยโซ่ยนต์ ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการบุกรุกตัดไม้ทำลายป่าตามนโยบายของรัฐบาล และในขณะเดียวกันจะได้มีเป็นอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพที่ต้องใช้เลือยโซ่ยนต์โดยสุจริต^๑ โดยมาตรา ๕^๒ แห่งพระราชบัญญัติ เลือยโซ่ยนต์ฯ บัญญัติห้ามให้ผู้ใดมี ผลิต หรือนำเข้าเลือยโซ่ยนต์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาต จากนายทะเบียนเลือยโซ่ยนต์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และในมาตรา ๕^๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ได้กำหนดว่าผู้ขอรับใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยกรณีของผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลือยโซ่ยนต์ ต้องประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการที่ต้องใช้เลือยโซ่ยนต์ และต้องไม่เคยต้องโทษสำหรับความผิดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ด้วย

๑ หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้โดยเฉพาะการป้องกันและปราบปรามการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าไม้อาจประสบผลสำเร็จได้ตามเป้าหมาย สาเหตุหนึ่งเนื่องจากมีการใช้เลือยโซ่ยนต์ ซึ่งเป็นอุปกรณ์ในการตัดไม้และแปรรูปไม้ที่มีประสิทธิภาพสูง กันอย่างแพร่หลาย แม้ว่าจะได้มีมาตรการควบคุมการนำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยกฎหมายอื่นอยู่แล้วก็ตาม แต่ยังมีการลักลอบนำเข้าเลือยโซ่ยนต์เข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อใช้ในการตัดไม้ทำลายป่าจำนวนมาก จึงสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยเลือยโซ่ยนต์เพื่อควบคุมการนำไปในครอบครอง และการนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งจะเป็นการเพิ่มมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการบุกรุกตัดไม้ทำลายป่าตามนโยบายของรัฐบาลและในขณะเดียวกันไม่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพที่ต้องใช้เลือยโซ่ยนต์โดยสุจริต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒ มาตรา ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดมี ผลิต หรือนำเข้าเลือยโซ่ยนต์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนเลือยโซ่ยนต์

ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งเปลี่ยนแปลงเลือยโซ่ยนต์ให้มีกำลังเครื่องจักรกลเพิ่มขึ้นจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนเลือยโซ่ยนต์

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตเลือยโซ่ยนต์ต้องจัดทำบัญชีและหมายเลขแสดงหน่วยการผลิต ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การออกใบอนุญาตให้มีเลือยโซ่ยนต์ ให้นายทะเบียนเลือยโซ่ยนต์ทำเครื่องหมายที่เลือยโซ่ยนต์ ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และระบุพื้นที่ที่อนุญาตให้มีหรือใช้เลือยโซ่ยนต์ไว้ด้วย

๓ มาตรา ๕ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๕ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลือยโซ่ยนต์ต้องประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการที่ต้องใช้เลือยโซ่ยนต์ และต้องไม่เคยต้องโทษสำหรับความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ กฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ หรือกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่ามาก่อน

ความในวรรคสองมิให้นำมาใช้บังคับกับนิติบุคคลในทางศาสนา และกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรอื่นของรัฐ

กรณีตามปัญหา คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลือยโช่ยนต์ที่ต้องประกอบอาชีพ หรือประกอบกิจการที่ต้องใช้เลือยโช่ยนต์ตามที่หารือมาแล้วนั้น เมื่อพิจารณาวัดคุณประสังค์ของ พระราชบัญญัติเลือยโช่ยนต์ฯ ที่มุ่งหมายจะควบคุมการมี ผลิต และนำเข้าเลือยโช่ยนต์ เพื่อเป็นการป้องกัน และปราบปรามการบุกรุกตัดไม้ทำลายป่า รวมทั้งไม่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพที่ต้องใช้ เลือยโช่ยนต์โดยสุจริต ประกอบกับมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติเลือยโช่ยนต์ฯ ที่กำหนด บทนิยามคำว่า “มี” ว่า หมายถึง มีกรรมสิทธิ์หรือมีไว้ในครอบครอง และในมาตรา ๔ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดให้นายทะเบียนเลือยโช่ยนต์ทำเครื่องหมายไว้ที่เลือยโช่ยนต์ และระบุพื้นที่ที่อนุญาตให้มีหรือใช้เลือยโช่ยนต์ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตให้มีเลือยโช่ยนต์ประسังค์ จะเปลี่ยนแปลงพื้นที่ให้มีหรือใช้เลือยโช่ยนต์ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติเลือยโช่ยนต์ฯ หรือประสังค์จะนำหรือให้ผู้อื่นนำเลือยโช่ยนต์ออกไปใช้บนพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตเป็นการชั่วคราว ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติเลือยโช่ยนต์ฯ จะต้องขออนุญาตด้วย แสดงให้เห็นว่า กฎหมายประสังค์จะควบคุมผู้มีเลือยโช่ยนต์ไว้เป็นกรรมสิทธิ์หรือในครอบครอง โดยผู้มีเลือยโช่ยนต์ จะต้องนำเลือยโช่ยนต์ไปใช้งานในการประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการในพื้นที่ที่กำหนดไว้เท่านั้น ดังนั้น การที่มาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเลือยโช่ยนต์ฯ กำหนดคุณสมบัติของ

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา	มาตรา

“มี” หมายความว่า มีกรรมสิทธิ์หรือมีไว้ในครอบครอง

มาตรา	มาตรา

“โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

“มาตรา ๖ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตประสังค์จะเปลี่ยนแปลงพื้นที่ให้มีหรือใช้เลือยโช่ยนต์ ให้แต่ต่างไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาตตามมาตรา ๔ วรรคห้า ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) สำหรับการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ภายนอกจังหวัดเดียวกันกับที่ได้รับใบอนุญาต ให้ผู้ได้รับ ใบอนุญาตยื่นคำขอต่อนายทะเบียนเลือยโช่ยนต์ผู้ออกใบอนุญาต

(๒) สำหรับการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ไปยังจังหวัดอื่น ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอต่อนายทะเบียน เลือยโช่ยนต์ผู้มีอำนาจในจังหวัดนั้น

ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

“มาตรา ๘ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตให้มีเลือยโช่ยนต์ประสังค์จะนำหรือให้ผู้อื่นนำเลือยโช่ยนต์ ของตนออกไปใช้บนพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔ วรรคห้า เป็นการชั่วคราว ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้อง ขออนุญาตโดยระบุพื้นที่ และระยะเวลาที่จะนำไปใช้ต่อนายทะเบียนเลือยโช่ยนต์และให้นายทะเบียนเลือยโช่ยนต์ อนุญาตหรือไม่อนุญาตภัยในสิบห้าวันทำการนับแต่วันที่ได้รับคำขอ และถ้านายทะเบียนเลือยโช่ยนต์ มิได้ดำเนินการพิจารณาและแจ้งผลการพิจารณาคำขอให้ผู้ยื่นคำขออนุญาตทราบภัยในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่านายทะเบียนเลือยโช่ยนต์มิคำสั่งอนุญาตตามคำขอ และให้ถือว่าใบรับคำขอเมื่อหนึ่งเป็นหนังสืออนุญาต

ให้นายทะเบียนเลือยโช่ยนต์ผู้ขออนุญาตแจ้งและส่งสำเนาหนังสืออนุญาตให้แก่นายทะเบียน เลือยโช่ยนต์ในพื้นที่ที่ระบุในหนังสืออนุญาต ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนเลือยโช่ยนต์ในพื้นที่ที่ระบุในหนังสืออนุญาต ประกาศการอนุญาตหรือคำขออนุญาตดังกล่าว ณ ที่ทำการขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของพื้นที่นั้น

ในกรณีมีเหตุอันควร ผู้ได้รับใบอนุญาตจะขออนุญาตจะขอขยายเวลาที่ให้นำเลือยโช่ยนต์ออกไปใช้ นอกพื้นที่อีกได้ แต่ต้องขออนุญาตต่อนายทะเบียนเลือยโช่ยนต์ก่อนวันครบกำหนดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตไว้เดิม

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ในกฎกระทรวง

“โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

ผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลือยใช้ยนต์ไว้แตกด้วยจากคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตผลิตเลือยใช้ยนต์ และผู้ขอรับใบอนุญาตนำเข้าเลือยใช้ยนต์ โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลือยใช้ยนต์ไว้ เป็นการเฉพาะว่า ต้องประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการที่ต้องใช้เลือยใช้ยนต์ จึงหมายความว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลือยใช้ยนต์จะต้องประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการที่ต้องใช้เลือยใช้ยนต์ ตามลักษณะการใช้งานของเลือยใช้ยนต์ โดยไม่หมายความรวมถึงผู้ประกอบอาชีพหรือประกอบ กิจการที่จะนำเลือยใช้ยนต์มาจำหน่ายเป็นสินค้า กรณีการจำหน่ายเลือยใช้ยนต์เป็นสินค้า จะกระทำได้เฉพาะผู้ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตเลือยใช้ยนต์ตามมาตรฐาน ๓๐° แห่งพระราชบัญญัติเลือยใช้ยนต์ฯ ประกอบกับข้อ ๒๐° แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาต และการออกใบอนุญาตให้มี ผลิต หรือนำเข้าเลือยใช้ยนต์ และการเปลี่ยนแปลงเลือยใช้ยนต์ให้มีกำลัง เครื่องจักรกลเพิ่มขึ้น รวมทั้งคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๕๑ และผู้ได้รับใบอนุญาตให้นำเข้าเลือยใช้ยนต์เพื่อการจำหน่ายตามข้อ ๓๐° แห่งกฎกระทรวงดังกล่าว เท่านั้น

(นายอัชพร จาเรจินดา)
เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๕๕๔

มาตรฐาน ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ ฯลฯ

“ผลิต” หมายความว่า ทำหรือประกอบเพื่อการจำหน่าย

ฯลฯ ฯลฯ

“ข้อ ๒๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตเลือยใช้ยนต์ต้องจัดทำบัญชีและหมายเหตุแสดง หน่วยการผลิตและการจำหน่าย รวมทั้งจัดทำให้ปรากฏชื่อหมายเหตุลงในเอกสารแบบที่อธิบดีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“ข้อ ๓๐ ในกรณีที่เป็นการนำเข้าเลือยใช้ยนต์โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการจำหน่าย เมื่อผู้ได้รับ ใบอนุญาตให้นำเข้าเลือยใช้ยนต์ได้นำเข้าเลือยใช้ยนต์ตามที่ได้รับอนุญาตแล้ว ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตให้นำเข้า เลือยใช้ยนต์จัดทำบัญชีรับและจำหน่ายเลือยใช้ยนต์ และรายงานการจำหน่ายเลือยใช้ยนต์ให้ นายทะเบียน เลือยใช้ยนต์ทราบตามระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด

บัญชีรับและจำหน่ายเลือยใช้ยนต์ให้มีรายละเอียดและแบบตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา